

Elämäkerta

Amma syntyi vaatimattomaan kalastajaperheeseen Keralassa vuonna 1953. Jo pienenä tyttönä hän herätti huomiota viettämällä useita tunteja syvässä meditaatiossa, vaikka kukaan hänen perheestään ei ollut koskaan opettanut häntä tekemään niin. Hän myös lauloi itse säveltämiään antaumuksellisia lauluja kyöneleet poskilta vierien. Niin nuoren tekemiksi hänen laulunsa ilmensivät epätavallista syvyyttä ja viisautta.

Intiassa on tavanomaista kunnioittaa Jumalaa musiikin kautta. Mutta Amma oli löytänyt perinteisen bhaktijoogan (antaumuksen) polun ilman opettajaa tai muuta ulkoista kannustusta. Hänen perheensä ei ymmärtänyt tällaista antaumuksellista lasta. Amma selitti: ”Intiassa naisten odotetaan pysyttelevän taustalla ja sanotaan, ettei seinienkään tulisi kuulla heitä. Perheeni ei voinut käsittää sitä, että olin niin välitön ja avoin, he eivät ymmärtäneet mitään henkisyden peruseriaatteista.”

Amman ollessa 9-vuotias hänen äitinsä sairastui ja Amma joutui lopettamaan koulunkäynnin voidakseen auttaa kotitöissä ja huolehtia seitsemästä sisaruksestaan. Kerätessään naapureilta ruoantähteitä perheen lehmille hän joutui kohtaamaan toisten ihmisten suunnattoman köyhyyden. Hän näki, kuinka monet elivät surkeissa olosuhteissa ja kärsivät.

Amma toi heille ruokaa ja vaatteita omasta kodistaan. Tästä johtuen hänen perheensä, joka ei suinkaan ollut sen varakkaampi, nuhteli ja rankaisi häntä. Siitä huolimatta hän alkoi spontaanisti halata ja lohduttaa ihmisiä heidän suruissaan. Mutta yleensä 14-vuotiaalle intialaiselle tytölle ei ole sallittua edes koskea muita, puhumattakaan miehistä tai muihin kasteihin kuuluvista, joten tällaista toimintaa pidettiin skandaalimaisena. Edes lukuisat selkäsaunat tai hänen veljensä järjestämä murhayritys eivät voineet estää häntä.

Vielä nykyajan Intiassa Amman tapaa halata suuria määriä ihmisiä pidetään mullistavana toimintana, koska se on ristiriidassa hierarkkisen kastijaon ja perinteisen opettaja-oppilas-suhteen kanssa. Vielä tänään, kuten lapsuudessaankin, Amma vastustaa aktiivisesti muinaisen luokkajaon kielteisiä vaikutuksia sekä puolustaa naisten oikeuksia.

Intiassa, Nepalissa ja Tiibetissä on perinteisesti kunnioitettu Jumaluuden ilmentyminä sellaisia henkilöitä, jotka osoittavat poikkeuksellista myötätuntoa ja viisautta. Tämä kunnioitus ei kohdistu henkilön egoon tai kehoon vaan Jumalan ilmentymiseen hänessä. Jumala nähdään nimien ja muotojen takana olevana elämän perustana. Kullastakin voidaan tehdä erilaisia esineitä, mutta se säilyy samana aineena muodostaan riippumatta.

Intiassa Ammaa kunnioitetaan mahatmana (suuri sielu). Intian suurimman online-uutistoimiston haastattelussa Amma selitti tätä käsitystä.

Rediff.com: ”Amma, sinuun viitataan jatkuvasti Jumalallisena Äitinä, uskonnollisena johtajana tai henkisenä opettajana.”

Amma: ”Olen antanut itseni maailmalle kauan aikaa sitten. Olen se, mitä kukin haluaa minussa nähdä. Minua ei juuri kiinnosta, miten ihmiset näkevät minut.”

Rediff.com: “Mutta mikä omasta mielestäsi on oikea kuvaus sinusta? Näetkö itsesi Jumalana ja ihmiset oppilainasi?”

Amma: ”Näen ihmiset juuri samalla tavalla kuin näen itseni peilistä. Jumala? Joka tapauksessa en usko Jumalaan, joka istuu pilvien päällä taivaassa. Minun Jumalani ovat nämä ihmiset täällä. Uskon rakastavani heitä ja olen täällä heitä varten.”

Vähitellen Amman ympärille on kerääntynyt kasvava joukko ihmisiä. Vuonna 1986 Amman länsimaiset seuraajat kutsuivat hänet USA:han ja Eurooppaan.

Lahjoitusten ja lukuisten vapaaehtoistyöntekijöiden avulla Amma on luonut yhden Intian suurimmista sosiaalisista järjestöistä. Mata Amritanandamayi Math -järjestön (nykyään Embracing the World) tavoitteena on palvella kaikkia ihmisiä kastista, sosiaalisesta asemasta tai uskonnosta riippumatta. Heinäkuusta 2005 lähtien järjestöllä on ollut neuvoa-antava asema YK:n talous- ja sosiaalineuvostossa.

Kansainvälisesti Amma on saanut yhä enemmän tunnustusta. Hän on puhunut 1995 ja 2000 YK:ssa New Yorkissa. Vuonna 2002 hänelle myönnettiin Gandhi-King rauhanpalkinto. Vuonna 2006 hänelle luovutettiin neljäs James Morton Interfaith -palkinto New Yorkissa.

Kukaan ei olisi varmasti osannut olettaa, että ”hullu tyttö”, kuten Amma itseensä viittaa, päätyisi halaamaan jopa Intian presidenttiä. Amman syntymäpaikalle Kovalamiin on rakennettu 18-kerroksisia rakennuksia. Yli 3000 ihmistä eri puolilta maailmaa elää Amritapurissa, Amman henkisessä keskuksessa, joka samalla päämajana sosiaaliselle järjestölle, josta on tullut valtavan suuri.

Viimeisen 30 vuoden aikana Amma on halannut ja lohduttanut yli 30 miljoonaa ihmistä. Vastauksena kysymykseen, mistä hän saa energiaa auttaa niin monia ihmisiä ja samanaikaisesti johtaa valtavaa sosiaalista organisaatiota, hän sanoo: ”Jos todella koet rakkautta kaikkea sitä kohtaan mitä teet, mikään ei tunnu rasittavalta.”